

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Пономаренко К.О., НУЦЗУ
НК – Малько О.Д., к.військ.н., доцент, НУЦЗУ

Відповідно до статті 19 Закону України «Про охорону праці» [1] фінансуванням заходів з охорони праці здійснюється підприємствами, незалежно від форми власності, або фізичними особами, які використовують найману працю, за рахунок коштів, що становлять не менше 0,5 відсотка від суми реалізованої продукції.

На підприємствах, що утримуються за рахунок бюджету, витрати на охорону праці передбачаються в державних або місцевих бюджетах і становлять не менше 0,2 відсотка від фонду оплати праці.

Враховуючи вище наведене, Державний Комітет України з питань регуляторної політики та підприємства дотримуються думки, що суми реалізованої продукції з метою визначення витрат на охорону праці, повинні включатися податок на додану вартість та акцизний збір, оскільки вони додаються до ціни товару і включаються у виручку від реалізації продукції (послуг, робіт).

До суми коштів від реалізованої продукції (послуг, робіт) включаються непрямі податки – податок на додану вартість за акцизний збір входять «тимчасово» до моменту перерахування до Державного бюджету і, відповідно, користуватися цими коштами можна тимчасово.

Таким чином, база для нарахування коштів для фінансування заходів з охорони праці буде фактично завищена причому за рахунок коштів, котрі належать державі, а не підприємству чи фізичній особі.

Фонд соціального страхування від нещасних випадків на виробництві вже біля 6-ти років діє і плідно працює по відшкодуванню витрат потерпілим на виробництві. Але ж одне з призначень Фонду – це профілактика виробничого травматизму та професійних захворювань, кошти на ці заходи повинен виділяти підприємствам та установам, які регулярно сплачують внески до Фонду.

Реально Фонд соціального страхування забезпечує частково фінансування заходів, щодо поліпшення стану безпеки, умов праці та виробничого середовища, навчання та підвищення кваліфікації відповідних спеціалістів з питань охорони праці, організації розроблення та виробництва засобів індивідуального та колективного захисту працівників.

Таким чином, без змін у підходах до фінансування охорони праці на всіх рівнях бюджетування витрат забезпечення дії самого Закону «Про охорону праці» буде декларативним ще на протязі довгого часу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про охорону праці: Закон України від 14.10.1992 р. № 2694-ХІІ (Редакція станом на 12.02.2015 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.